

God is alomtegenwoordig, ziet en weet alle dingen:

([Spreuken 15:3](#) / [Psalm 139:7-10](#) / [Job 34:21-22](#))

God is niet alomtegenwoordig, ook ziet en weet Hij niet alle dingen:

“En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.” ([Genesis 3:8](#))

“Toen daalde de HEERE neer om de stad en de toren te zien die de mensenkinderen aan het bouwen waren” ([Genesis 11:5](#))

“Verder zei de HEERE: De roep van Sodom en Gomorra is groot en hun zonde heel zwaar. Ik zal nu afdalen en zien of zij werkelijk alles gedaan hebben zoals de roep luidt die over haar tot Mij gekomen is. En zo niet, Ik zal het weten.” ([Genesis 18:20-21](#))

Laten we een kijken wat er in Genesis gebeurt:

[Genesis 3:8](#) *“En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.”*

Om het de critici makkelijker te maken doen we vers 9 er ook bij:

“En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?”

Hoe kan iemand zich nou verschuilen voor de Heer? En waarom vond God het nodig om deze vraag te stellen?

Ten eerste kunnen we stellen dat Adam en Eva zich alleen konden verstoppen voor Gods zichtbare openbaring. Dat wil zeggen, God liep zichtbaar in de tuin en zodoende kan iemand zich van het zicht onttrekken door achter de struiken te gaan zitten.

Ten tweede zal iedere opvoeder zich herkennen in de volgende vragen: “Wat doe je?”, “wat heb je gedaan”. Dit soort vragen stellen vaders en moeders regelmatig aan hun kinderen. Betekend dit dat ze niet weten wat hun kind gedaan heeft? Nee, natuurlijk weten ze het vaak al, maar door deze vragen stellen ze het kind instaat zich te verantwoorden, en uiteindelijk te verontschuldigen. De Heer doet dit ook, Hij stelt meerdere vragen:

“Waar ben je?”

“Wie heeft verteld dat je naakt bent?”

“Heb je van de vrucht gegeten?”

Nu komt het typische mensengedrag naar voren. Adam en Eva vragen niet om vergeving, ze smeken niet om genade. Nee, ze proberen zichzelf te rechtvaardigen en proberen elkaar de schuld te geven. Door verschillende vragen te stellen gaf de Heer ze de kans om ofwel vrijwillig berouw te tonen ofwel zelf hun schuld stevig te bevestigen.

Dit is een vrij eenvoudige uitleg van deze tekst. Critici 'vergeten' dus het vader/kind aspect in de hele affaire.

Wat doen we met de andere tekst?

“Toen daalde de HEERE neer om de stad en de toren te zien die de mensenkinderen aan het bouwen waren” ([Genesis 11:5](#))

“Verder zei de HEERE: De roep van Sodom en Gomorra is groot en hun zonde heel zwaar. Ik zal nu afdalen en zien of zij werkelijk alles gedaan hebben zoals de roep luidt die over haar tot Mij gekomen is. En zo niet, Ik zal het weten.” ([Gen 18:20-21](#))

Het lijkt er sterk op dat de schrijver de Heer opzettelijk menselijk maakt, hetgeen niet vreemd is als we zien hoe God met bijvoorbeeld Adam en Eva, zoals hierboven besproken, om ging.

Er nog een ander aspect. God is duidelijk transcendent¹, en het demonstreert ook Gods interesse. Hij is niet één of ander afstandelijke god ver weg in een hemel. Hij bekijkt de zaak niet van een afstand maar komt dicht bij de mens.

Het zou ook kunnen dat God niet fysiek maar geestelijk afdalt. Rabbijn Schelomo zegt dat God neerdaalde van de 'troon van genade' naar de 'troon van oordeel'. In dit opzicht is het alsof de troon van genade een hoger verheven, meer glorieus attriboot is dan het oordeel. Joodse schrijvers zeggen dat als iets op deze manier beschreven is dat men Gods handelen in taal probeert te beschrijven. Dit idee wordt bevestigd door Maimonides. Hij merkte op dat als het woordje 'stijgen' (*ascend* in het Engels) toegepast werd op het verstand, dit zou impliceren dat het over nobele en verheven zaken zou gaan. Daar tegenover staat dat het woordje 'afdalén' (*descend* in het Engels) impliceert dat men de gedachte richt op lagere onwaardige zaken. God komt dus niet naar beneden in fysieke toestand maar in geestelijk opzicht om Zijn aandacht te richten op zondig gedrag van de mens en dit te veroordelen.² Als het zo bekeken wordt is het dus dat God Zijn aandacht richt op wat er gebeurt. Het alsof je naar iemand met een spannend verhaal luistert en dan zegt: “Het is alsof ik er zelf bij ben”. Het blijft echter wel moeilijk om God in menselijke termen te beschrijven.

Conclusie

De zogenaamde tegenstrijdigheden gaan uit van een bepaalde interpretatie van de tekst. De tekst leent zich niet voor deze uitleg en kunnen we dus niet over een tegenstrijdigheid spreken.

¹ Buiten de ervaringswereld, niet met de zintuigen waarneembaar. (<http://www.woorden-boek.nl/woord/transcendent>)

² Haley, J. W. and Hovey, A., *Examination of the Alleged Discrepancies of the Bible 1876*, Forgotten Books, 2013, p. 59.